کتابخانه آستانقدس

نام کتاب اوراد فتحیه ضمیمه اوراد / فارسی
مصنف آقا سید علی همدانی
اوصاف
خطی نسخ و نستعلیق مختلف السطر
چاپی
سال چاپ یا تحریر ۱۳۱۱ ق عدد اوراق ۴۹
موضوع کتب ادبیات شماره
شمارهٔ عمومی ۹۹۱۰ شمارهٔ قبض
واقف حاج شمس الدین پرویزی تاریخ وقفنامه ۱۲۴۷
طول ۱۴ عرض ۹ گنجه

سال ۱۳۴۸ خورشیدی
بثبت شد

هو

اوراد فتحیه جناب ربنا آقا سید علی همدانی قدس سره العزیز

بسم الله الرحمن الرحیم

اللهم صل علی محمد و آل محمد استغفر الله العظیم
استغفر الله العظیم استغفر الله العظیم الذی
لا اله الا هو الحی القیوم و اتوب الیه و نسئله
التوبة اللهم انت السلام و منک السلام و الیک
یرجع السلام حینا ربنا بالسلام و ادخلنا دار
السلام تبارکت ربنا و تعالیت یاذا الجلال
و الاکرام اللهم لک الحمد حمدا یوافی نعمک و یکافی
مزید کرمک احمدک بجمیع محامدک ما علمت منها

وما

وما لم اعلم و علی کل حال الله لا اله الا هو الحی
القیوم لا تاخذه سنة و لا نوم له ما فی السموات و ما
فی الارض من ذا الذی یشفع عنده الا باذنه یعلم
ما بین ایدیهم و ما خلفهم و لا یحیطون بشیء
من علمه الا بما شاء وسع کرسیه السموات
و الارض و لا یؤده حفظهما و هو العلی العظیم
سی و دو مرتبه سبحان الله یکمرتبه سبحان
العظیم سی و دو مرتبه الحمد لله رب العالمین
سی و چهار مرتبه الله اکبر بعد ده مرتبه
لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک
و له الحمد و هو علی کل شیء قدیر بگوید
لا اله الا الله الملک الجبار لا اله الا الله الواحد

الْقَهَّارُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْكَرِيمُ السَّتَّارُ لَا إِلٰهَ إِلَّا
اللّٰهُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ خَالِقُ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْمَوْجُودُ بِكُلِّ زَمَانٍ
لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْمَعْبُودُ فِي كُلِّ مَكَانٍ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ
الْمَذْكُورُ بِكُلِّ لِسَانٍ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْمَعْرُوفُ بِكُلِّ
إِحْسَانٍ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ
لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ إِيمَانًا بِاللّٰهِ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ أَمَانًا
بِاللّٰهِ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ أَمَانَةً عِنْدَ اللّٰهِ لَا إِلٰهَ
إِلَّا اللّٰهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ لَا إِلٰهَ إِلَّا
اللّٰهُ وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ حَقًّا
حَقًّا لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ إِيمَانًا وَصِدْقًا لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ

تَعَبُّدًا وَرِقًّا لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ تَلَطُّفًا وَرِفْقًا لَا إِلٰهَ
إِلَّا اللّٰهُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ
لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ يَبْقَى رَبُّنَا وَيَفْنَى وَيَمُوتُ كُلُّ شَيْءٍ
لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ
الْحَقُّ الْيَقِينُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ
رَبُّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ حَبِيبُ التَّوَّابِينَ
لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ رَاحِمُ الْمَسَاكِينِ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ
هَادِي الْمُضِلِّينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ دَلِيلُ الْحَائِرِينَ

لا اله الا الله امان الخائفين لا اله الا الله
غياث المستغيثين لا اله الا الله خير الحافظين
لا اله الا الله خير الناصرين لا اله الا الله
خير الوارثين لا اله الا الله خير الحاكمين
لا اله الا الله خير الرازقين لا اله الا الله
خير الفاتحين لا اله الا الله خير الغافرين
لا اله الا الله خير الراحمين لا اله الا الله
وحده وحده وحده صدق وعده ونصر عبده
واعز جنده وهزم الاحزاب وحده ولا
شيء بعده لا اله الا الله اهل النعمة وله الفضل
وله الثناء الحسن لا اله الا الله عدد خلقه
وزنة عرشه ورضا نفسه ومداد كلماته

لا اله الا الله

لا اله الا الله صاحب الوحدانية الفردانية القديمية
الازلية الابدية ليس له ضد ولا ند ولا شبه ولا
شريك لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك
وله الحمد يحيي ويميت وهو حي لا يموت بيده الخير
وهو على كل شيء قدير واليه المصير هو الاول
والآخر والظاهر والباطن وهو بكل شيء عليم
ليس كمثله شيء وهو السميع البصير سه مرتبه بگويد
حسبنا الله ونعم الوكيل نعم المولى ونعم النصير
غفرانك ربنا واليك المصير بعد بگويد اللهم
لا مانع لما اعطيت ولا معطي لما منعت ولا راد
لما قضيت ولا ينفع ذا الجد منك الجد دو مرتبه
بگويد سبحان ربي العلي الاعلى الوهاب

وبعد از آن بگوید سُبحانَ ربیَ العَلیِّ الأعلَی الکریمِ
الوهّابِ یا وهّابُ سُبحانکَ ما عبدناکَ حقَّ
عِبادتِکَ سُبحانکَ ما عرفناکَ حقَّ معرفتِکَ
سُبحانکَ ما ذکرناکَ حقَّ ذِکرِکَ سُبحانکَ ما شکرناکَ
حقَّ شُکرِکَ سُبحانَ اللهِ الأبدیِّ الأبدِ سُبحانَ الواحدِ
الأحدِ سُبحانَ الفردِ الصّمدِ سُبحانَ اللهِ رافعِ السّمواتِ
بِغیرِ عَمَدٍ سُبحانَ اللهِ الّذی لم یتّخذ صاحبةً ولا ولداً
سُبحانَ اللهِ الّذی لم یلد ولم یولد ولم یکن له
کفواً احدٌ سُبحانَ المَلِکِ القدّوسِ سُبحانَ ذی المُلکِ
والملکوتِ سُبحانَ ذی العزّةِ والعظمةِ والقُدرةِ
والهیبةِ والجلالِ والجمالِ والکمالِ والبقاءِ والثّناءِ
والضّیاءِ والآلاءِ والنّعماءِ والکبریاءِ والجبروتِ

سُبحانَ المَلِکِ الحیِّ الّذی لا ینامُ ولا یموتُ سُبّوحٌ
قدّوسٌ ربُّنا وربُّ الملآئکةِ والرّوحِ سُبحانَ
اللهِ والحمدُ للهِ ولا اله الّا اللهُ واللهُ اکبرُ
ولا حولَ ولا قوّةَ الّا باللهِ العلیِّ العظیمِ وصلّی اللهُ
علی محمّدٍ وآلِهِ الطّیّبینَ الطّاهرینَ اللّهمّ انتَ
المَلِکُ الحقُّ الّذی لا اله الّا انتَ یا اللهُ یا رحمنُ
یا رحیمُ یا ملکُ یا قدّوسُ یا سلامُ یا مؤمنُ
یا مهیمنُ یا عزیزُ یا جبّارُ یا متکبّرُ یا خالقُ
یا باریءُ یا مصوّرُ یا غفّارُ یا قهّارُ یا وهّابُ
یا رزّاقُ یا فتّاحُ یا حلیمُ یا قابضُ یا باسطُ
یا خافضُ یا رافعُ یا معزُّ یا مذلُّ یا سمیعُ یا بصیرُ

يا حَكَمُ يا عَدْلُ يا لَطِيفُ يا خَبِيرُ يا حَلِيمُ يا عَظِيمُ
يا غَفُورُ يا شَكُورُ يا عَلِيُّ يا كَبِيرُ يا حَفِيظُ يا مُقِيتُ
يا حَسِيبُ يا جَلِيلُ يا كَرِيمُ يا رَقِيبُ يا مُجِيبُ يا واسِعُ
يا حَكِيمُ يا وَدُودُ يا مَجِيدُ يا باعِثُ يا شَهِيدُ يا حَقُّ
يا وَكِيلُ يا قَوِيُّ يا مَتِينُ يا وَلِيُّ يا حَمِيدُ يا مُحْصِي
يا مُبْدِئُ يا مُعِيدُ يا مُمِيتُ يا حَيُّ يا قَيُّومُ يا واجِدُ
يا ماجِدُ يا واحِدُ يا أَحَدُ يا صَمَدُ يا قادِرُ يا مُقْتَدِرُ
يا مُقَدِّمُ يا مُؤَخِّرُ يا أَوَّلُ يا آخِرُ يا ظاهِرُ يا باطِنُ
يا والِي يا مُتَعالِي يا بَرُّ يا تَوّابُ يا مُنْعِمُ يا مُنْتَقِمُ
يا عَفُوُّ يا رَؤُفُ يا مالِكَ الْمُلْكِ ذُو الْجَلالِ
وَالْإِكْرامِ يا رَبِّ يا مُقْسِطُ يا جامِعُ يا غَنِيُّ يا مُغْنِي
يا مُعْطِي يا مانِعُ يا ضارُّ يا نافِعُ يا نُورُ يا هادِي

يا بَدِيعُ يا باقِي يا وارِثُ يا رَشِيدُ يا صَبُورُ يا صَبُورُ
يا صَبُورُ يا صادِقُ يا سَتّارُ يا مَنْ تَقَدَّسَ عَنِ الْأَشْياءِ
ذاتُهُ وَتَنَزَّهَ عَنْ مُشابَهَةِ الْأَمْثالِ صِفاتُهُ وَيا
مَنْ دَلَّتْ عَلَى وَحْدانِيَّتِهِ آياتُهُ وَشَهِدَتْ بِرُبُوبِيَّتِهِ
مَصْنُوعاتُهُ واحِداً مِنْ قِلَّةٍ وَمَوْجُوداً لا مِنْ عِلَّةٍ
يا مَنْ هُوَ بِالْبِرِّ مَعْرُوفٌ وَبِالْإِحْسانِ مَوْصُوفٌ
مَعْرُوفٌ بِلا غايَةٍ مَوْصُوفٌ بِلا نِهايَةٍ أَوَّلٌ
قَدِيمٌ بِلا انْتِهاءٍ وَآخِرٌ كَرِيمٌ بِلا ابْتِداءٍ وَغَفَرَ
ذُنُوبَ الْمُذْنِبِينَ كَرَماً وَحِلْماً يا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ
شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ حَسْبُنا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ يا دائِماً بِلا فَناءٍ وَيا
قائِماً بِلا زَوالٍ وَيا مُدَبِّراً بِلا وَزِيرٍ سَهِّلْ

علينا وعلى والدينا كل عسير لا احصي ثناء عليك
انت كما اثنيت على نفسك عز جارك وجل
ثناؤك وتقدست اسمائك وعظم شانك
ولا اله غيرك يفعل الله ما يشاء بقدرته
ويحكم ما يريد بعزته الا الى الله تصير الامور
كل شيء هالك الا وجهه وله الحكم واليه ترجعون
فسيكفيكهم الله وهو السميع العليم حسبنا الله
وكفى سمع الله لمن دعا ليس وراء الله المنتهى
من اعتصم بالله نجا سبحان من لم يزل ربا
رحيما ولا يزال كريما لا اله الا الله الحليم
الكريم سبحان الله وتبارك الله رب السموات السبع

السبع

ورب العرش العظيم والحمد لله رب العالمين
لا اله الا الله وحده لا شريك له الها واحدا
احدا صمدا فردا وترا حيا قيوما دائما ابدا
لم يتخذ صاحبة ولا ولدا ولم يكن له شريك
في الملك ولم يكن له ولي من الذل وكبره
تكبيرا الله اكبر حسبنا الله لديننا حسبنا
الله لما اهمنا حسبنا الله لمن بغى علينا حسبنا
الله لمن حسدنا حسبنا الله لمن كادنا بسوء
حسبنا الله عند الموت حسبنا الله عند القبر
حسبنا الله عند المسائل حسبنا الله عند الصراط
حسبنا الله عند الحساب حسبنا الله عند الميزان

٧ حسبنا الله لدنيانا

حسبنا الله عند الجنة والنار حسبنا الله عند
اللقاء حسبنا الله الذي لا اله الا هو عليه
توكلت واليه انيب سبحان الله ما اعظم الله
لا اله الا الله ما احلم الله لا اله الا الله سبحان
الله ما اكرم الله لا اله الا الله وحده لا شريك
له محمد رسول الله حقا وعلي وليه وخليفته
حقا حقا اللهم صل على محمد وال محمد كلما
ذكره الذاكرون وصل على محمد وال محمد كلما
غفل عن ذكره الغافلون رضينا بالله تعالى
ربا وبالاسلام دينا وبمحمد صلى الله عليه
واله نبيا ورسولا وبعلي اماما وبالحسن
والحسين والسجاد والباقر والصادق والكاظم

والرضا

والرضا والتقي والنقي والعسكري والمهدي
صاحب الزمان صلوات الله وسلامه عليه
وعليهم اجمعين ائمة وهداة وبالقرآن
كتابا وبالكعبة قبلة وبالصلوة فريضة
وبالمؤمنين اخوانا مرحبا بالصباح الجديد
وباليوم السعيد وبالملكين الكاتبين
الشاهدين حيانا الله تعالى في غرة يومنا
هذا اكتبا في اول صحيفتنا هذه بسم الله
الرحمن الرحيم واشهدا بانا نشهد ان لا
اله الا الله وحده لا شريك له وان
محمدا عبده ورسوله ومصطفاه ارسله
بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله ولو

كره المشركون وان عليا وليه وخليفته
ومرتضاه واشهد ان الدين كما شرع والاسلام
كما وصف والقول كما حدث والكتاب كما
انزل وان الله هو الحق المبين وان الساعة
اتية لا ريب فيها وان الله يبعث من في
القبور على هذه الشهادة نحيى وعليها
نموت وعليها نبعث ان شاء الله تعالى
اعوذ بكلمات الله التامات كلها من شر ما
خلق بسم الله خير الاسماء بسم الله رب الارض
والسماء بسم الله الذي لا يضر مع اسمه
شيء في الارض ولا في السماء وهو السميع العليم
الحمد لله الذي احيانا بعد ما اماتنا واليه

البعث

البعث والنشور اصبحنا واصبح الملك لله و
العظمة والكبرياء والجبروت والسلطان و
البرهان لله والالاء والنعماء لله والليل
والنهار لله وما سكن فيهما لله الواحد القهار
اصبحنا على فطرة الاسلام وكلمة الاخلاص
وعلى دين نبينا محمد صلى الله عليه واله
وسلم وعلى منهاج امامنا علي امير المؤمنين
صلوات الله وسلامه عليه وعلى ملة ابينا
ابراهيم حنيفا مسلما وما كان من المشركين
صلوات الله وملائكته وانبيائه ورسله
وحملة عرشه وجميع خلقه على سيدنا محمد
واولاده عليه وعليهم السلام ورحمة الله وبركاته

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة
والسلام عليك يا حبيب الله الصلوة والسلام
عليك يا خليل الله الصلوة والسلام عليك
يا نبي الله الصلوة والسلام عليك يا صفي الله
الصلوة والسلام عليك يا خير خلق الله الصلوة
والسلام عليك يا من اختاره الله الصلوة
والسلام عليك يا من ارسله الله الصلوة و السلام
عليك يا من كرمه الله الصلوة والسلام عليك
يا من زينه الله الصلوة والسلام عليك يا من
شرفه الله الصلوة والسلام عليك يا من عظمه
الله الصلوة والسلام عليك يا سيد المرسلين
الصلوة والسلام عليك يا امام المتقين

الصلوة والسلام عليك يا خاتم النبيين
الصلوة والسلام عليك يا شفيع المذنبين
الصلوة والسلام عليك يا رسول رب العالمين
الصلوة والسلام عليك وعلى اهل بيتك
الطيبين الطاهرين صلوات الله وملائكته
وانبيائه ورسله وحملة عرشه وجميع خلقه
على سيدنا محمد وآله واولاده واصحابه
عليه وعليهم السلام ورحمة الله وبركاته
ولعنة الله ولعنة ملائكته وانبيائه ورسله
على اعداء محمد وعلى اعداء آل محمد من الاولين
والآخرين اللهم صل على سيدنا محمد
وآله في الاولين وصل على سيدنا محمد

وآله في ملأ الأعلى إلى يوم الدين وصل على
سيدنا محمد وآله في كل وقت وحين وصل على
جميع الأنبياء والمرسلين وعلى ملائكتك
المقربين وعلى عبادك الصالحين وعلى
أهل طاعتك أجمعين وارحمنا معهم برحمتك
يا أرحم الراحمين دعای پیش محراب
اللهم إنا نسألك بجوامع أسرار أسمائك
ولطائف مظاهر صفاتك وقديم جود ذاتك
أن تنور قلوبنا بنور هدايتك وأسبل
علينا ستر حمايتك وألهمنا حب معرفتك
واجعل أنسنا بك وشوقنا إليك وخوفنا
منك حتى لا نرجو أحداً غيرك ولا نخشى

سواك

سواك اللهم ارزقنا الاعتماد عليك والالتجاء
إليك والإخبار عنك والحب فيك والقرب
منك والأدب معك وأنت نور السموات
والأرض جل ثناؤك وتقدست أسماؤك
جل شأنك وتقدست أسماؤك وعظم شأنك
ولا إله غيرك وصلى الله على محمد وآله وأصحابه
أجمعين الطيبين الطاهرين المهديين
المعصومين برحمتك يا أرحم الراحمين
اللهم آمين يا أسمع السامعين
وبعد از دعا بجهة ارواح انبيا و اولياء عليهم السلام
ومشايخ سلسلهٔ مباركه قدس ارواحهم یک فاتحه

او سه سورهٔ توحید و سه سورهٔ قدر بخواند و طلب
استمداد نماید راقمه خاکپای فقراء سلسلهٔ حقهٔ علیه
رضویه علویه ذهبیه مهدویه و علی صاحبها السلام
از خوانندگان و مطالعه کنندگان استمداد
و التماس دعا دارم فی ۲۵ شهر ذیقعده الحرام ۱۳۱۱

مدحیه از جناب مستطاب آقای راز قدس سره العزیز

ای مطرب بستان بخوان انه مولانا علی — تعلیم دل کن از زبان انه مولانا علی

ای مظهر ذات خدا وی نیت دوش مصطفی — ای پیر اصحاب صفا انه مولانا علی

ای اعظم اسماء حق ای آیت کبرای حق — وی اکبر نعمای حق انه مولانا علی

ای ساقی جام طهور وی رحمت رب غفور — نور تو شد ظاهر بطور انه مولانا علی

دل مست از صهبای تو جان مست از نعمای تو — عشاق حق شیدای تو انه مولانا علی

ذات تو الله الصمد روح تو مونس احد — وصفت ازل نعت ابد انه مولانا علی

صوم و صلوة عارفان حج و زکوة عاشقان — موت و حیات کاملان انه مولانا علی

عالم نهان اندر عدم پیدا تو کردی از کرم — ای مالک الملک قدم انه مولانا علی

هستی تو چون یعسوب دین مهر تو شهد انگبین — شیرین تو شاهان دین انه مولانا علی

از فرش تا عرش برین قدوسیان و حور عین — در وصف تو مدحت گزین انه مولانا علی

علمت محیط ممکنات قدرت شفیع کاینات — عالم ز تو دارد ثبات انه مولانا علی

عالم همه آیات تو شاهان دین مرآت تو — نام بزرگ ذات تو انه مولانا علی

مطلوب طلاب خدا محبوب احباب خدا — ساقی اصحاب هدی انه مولانا علی

مدح تو گفتن چون توان عاجز از آن گردونیان — حیران ز تو قدوسیان الله مولانا علی

حب تو مهر خاکیان روشن از آن افلاکیان — نور تو سر جان جان الله مولانا علی

عقد تو یوسف دمن پیره زن این دهها بند و رسن — رحم آر شه سوی من الله مولانا علی

وله نصت

راز تو نا گشته عیان شید الزر او اهل جهان — گویند از قلب و زبان الله مولانا علی

د سره

راه خدا اگر طلبی رهنما علی است — هم راه و رهنمای تو هم مقتدا علیست

داری بسی چو زاهد مفتی گر ادعا — زین ادعا گذر که ترا مدعا علیست

کردی بسی بیابان التجا بصدق — زین التجا چه حاصل چون ملتجا علیست

غیب خدا است ظاهر بر هر که زور ضاست — زین غیب خواهی از خبری مرتضی علیست

بر بام عرش کوس ولایت همی زند — شاهی که تاج تارکش از انما علیست

بیرون بود ز کون و مکان تخت رفعتش — آنکه که وصف رتبتش از هل اتی علیست

فخر و کمالش ارچه ز فقر محمدی است — شاه غنی که گوهر کنز خفا علیست

احرام بند ای که برای لقای حق — دانی که قلب عالم و بیت خدا علیست

کم تکیه زن به عزت دنیا و نعمتش — زیرا که تکیه‌گاه همه انبیا علیست

بگذر ز عقل و دین مجازی و جان و تن — بنگر که جمله حاصل اولیا علیست

صیقل کنی چو آینه دل ز نقش شرک — بینی در آن معاینه وجه خدا علیست

موسی که دست یافت به فرعون و قبطیان — اندر کفش ز معجزه حق عصا علیست

نوح نبی که بود به رحمت ز ارسال — فلک نجات او ز بحار بلا علیست

یونس که بود در دل دریا اسیر حوت — منجیش زان مرارت و زان ماجرا علیست

نمرود بر خلیل ز آتش عذاب جست — در نار شان طراوت و نور و بها علیست

حلال مشکلات دو کون است مرتضی — مفتاح قدرت آن مشکل کشا علیست

واقف گر از حقیقت معراج آمدی — همدم مصطفی به مقام دنی علیست

در نشر دین ملت غرای احمدی — وز کاینات قصد شه مصطفی علیست

در راه عشق حضرت بیچون سرمدی — آن کو گذشت از همه ما سوی علیست

عشق و ولایت احدی ذات پاک اوست — مرآت ذات پاک سراپا نما علیست

سر ولایت است برون از عقول خلق — لذ کشف دل بیا که سر خدا علیست

ذات و حقیقت همه اشیاست نور او — ظاهر بکون باطنا ارض و سما علیست

دست خدا و قوت بازوی مصطفی (ص) — مهر جهان کشا و شه لا فتی علی است
سر خدا است آنکه نشناختش کسی — آن کو شناختش حق و مصطفی علی است
شیر خدا حبیب پیمبر امام خلق — مهر سپهر عصمت و بدر الدجی علی است
جنات و نهر کوثر و کافور و زنجبیل — فضل خدا و رحمت خاص و لقا علی است
اکمال دین و اعظم نعمای و ولای او است — وان لجه عنایت و بحر عطا علی است
حبت علی است شرط عباد انس و جن و لیس — راه خدا آیت کبری نما علی است
[illegible] دوامن سلطان دین علی — کهف خدا [illegible] جود و سخا علی است

عارف براز شاه هر آن عارف خدا است
چون رازدار حق بجهان بقا علی است

وله

علی مولای دین حیدر علی مولای دین صفدر — علی راه و علی رهبر علی پیر و علی سرور
علی سلطان او ادنی علی اسرار ما اوحی — علی اسم و علی وصف و علی ذات و علی جوهر
علی عالم علی عامل علی حاکم علی کامل — علی امر و علی آمر بجمله مؤمن و کافر
علی صوم و صلوة ما علی حج و زکوة ما — علی ایمان و دین ما علی محراب علی منبر
علی از انبیا اعلم علی بر اولیا اقدم — علی با ذات حق همدم علی اعظم علی اکبر

علی آن منعم نعمت علی آن قاسم جنت — علی آن آیت قدرت علی آن فاتح خیبر
علی ملک و علی ملت و علی قهر و علی رحمت — علی جود و علی نعمت علی شان و علی شکر
علی حور و علی غلمان و علی روضه رضوان — علی [illegible] و علی مهر
علی سلمان و علی بوذر علی اشتر علی قنبر — علی مقداد و هم عمار و هم شبیر و هم شبر
علی خشم و علی نشر و علی کاتب و علی حاجب — علی آن قاسم نار و جنان آن حاکم محشر
علی آن نور بی رنگ و نشان بیضا از و ابیض — علی اصفر از او اصفر علی احمر از او احمر
علی عقل و علی نفس و علی جسم و علی جانم — علی عشق و علی حسن علی قلب و علی دلبر
همه انهار جنات از زلال فیض او جاری — علی آب و علی خمر و علی شیر و علی شکر
بفوج قبطیان موسی بباور داز علی طوفان — بقوم عاد یا عاد از علی آورد آتش صرصر
علی حبه جنة قسیم النار و الجنة — وصی مصطفی بر حق ز انس و جان علی سرور
علی صورت علی معنی علی حجت علی دعوی — علی سر و علی اخفی علی ظاهر علی مظهر
علی بطحی علی یثرب علی پاک و علی طیب — علی کعبه علی قبله علی زمزم علی کوثر

علی آتش علی موسی علی را دان دم عیسی — علی آن معجز فی فنون علی آن مهلک فرعون

علی هارون این امت علی آن نفس پیغمبر — علی برد و سلام از حق ابراهیم در آذر

ولہ

علی اسرار ذات حق علی راز جهان مطلق — علی صافی علی صوفی علی نور علی انور

ز اهل الله پیام نشان مرتضی ع — جان فدای دوستان مرتضی ع

در پناه اهل دل هر کس گریخت — آمد او اندر امان مرتضی ع

شاخهای طوبی فردوس عشق — نغمه سنج عاشقان مرتضی ع

عارف حق گشت آنکه کشف قلب — یافتی سر نهان مرتضی ع

فارغ آید هر که از کون و مکان — لامکان بیند مکان مرتضی ع

سر وحدت گردد آنکس را عیان — کو در آید در جهان مرتضی ع

یابد آن در جنت فردوس جا — کاو درود در جنان مرتضی ع

راستی در عشق حق از کس مبین — جز ز خیل آستان مرتضی ع

ربع مسکون قلب و عقل از ازل — لوح خوان داستان مرتضی ع

یافتم ذات الف را سر با — تا که گشتم نکته دان مرتضی ع

کشتیم در کشتی عشق خدا — ناخدا و دیده بان مرتضی ع

بارور اجمام همچو زر ناب شاه — ور خلاص امتحان مرتضی ع

گشتم آخر از عنایات خدا مرا — منسلک در بندگان مرتضی ع

ولہ

سوختن را از نار مهر بوتراب — شد تراب آستان مرتضی ع

جان محو لقای مرتضی شد — مفتون ولای مرتضی شد

یک قطره خون که دل کشش نام — چون مه بهوای مرتضی شد

در ملک بقای سلطنت یافت — آنکه که فنای مرتضی شد

چون ملک قدیم ز حق بقا خواست — در ظل لقای مرتضی شد

جانهای خواص بهر رفعت — خاک کف پای مرتضی شد

دلهای مقربان درگاه — سرمست لقای مرتضی شد

سلطان سروران کونین — از ظل همای مرتضی شد

طیفور که بحر کشف سر بود — از عشق لقای مرتضی شد

معروف که عارف جهان بود — دربان رضای مرتضی شد
ابراهیم خلیل رحمن — در سلک ولای مرتضی شد
آدم که نبود هیچ موجود — پیدا بدعای مرتضی شد
جبریل امین وحی سبحان — خادم بسرای مرتضی شد
احمد که مهین مرسلین بود — وحیش بهوای مرتضی شد
هر روز بشیعیان عنایت — بحید ز خدای مرتضی شد
عصیان مقصران عشاق — طاعت برضای مرتضی شد

وله

رازآمده بی‌نیاز دارین — زاندم که گدای مرتضی شد

مست شراب کوثرم از دم مرتضی علی — شور علیست در سرم از دم مرتضی علی
پیر ره بقا منم آینه لقا منم — پیر ادیبا منم از دم مرتضی علی
مهر علیست حاصلم روی علیست در دلم — زان بخدای واصلم از دم مرتضی علی
من خم و جام ساغرم خمر طهور کوثرم — یکدل و جان بحیدرم از دم مرتضی علی
علم شریعتم علی کشف طریقتم علی — سر حقیقتم علی از دم مرتضی علی

مظهر نور او دلم کعبهٔ طور او دلم — جنت حور او دلم از دم مرتضی علی

وله

راز نهان او منم وجه عیان او منم — شرح و بیان او منم از دم مرتضی علی

ایضاً در مدح جناب [illegible] علیهم السلام

مکن ای بندهٔ اکوان مکان در عالم امکان — مکان بگذار و بالا رو بسوی مبدء اکوان
مگو در حق سخن بیجا که حق بحریست بی‌پهنا — سخن گنجد کجا جائی که آنجا در نگنجد جان
مجو بر درد او درمان مخواه از عشق او سامان — که آن دردیست بی‌درمان و این بحریست پر طوفان
زبان از وصف او الکن بیان از نعت او عاجز — عیان از روی او محروم و درک از ذات او حیران
وجود حضرت حق بود پیش از عالم و آدم — بکنج ذات خود مخفی بنور وصف خود پنهان
چو عازم شد که فرماید کمال وصف خود ظاهر — چو جازم شد که گرداند جمال ذات خود تابان
ممثل کرد از قدرت مثالی مختلف اجزا — مصور ساخت از رحمت جمالی مجتمع ارکان
یکی را کرد عالم نام و دادش آن همه وسعت — یکی را داد آدم نام و کردش اینهمه جهان
بصورت آدم از عالم چو بذر اندر ثمر مدغم — بمعنی عالم از آدم چو گل اندر شجر [illegible]
بظاهر آدم از عالم بباطن عالم از آدم — ندیده کس چنین اعجوبه اندر عالم امکان
بعالم کرد در صورت کمال وصف خود ظاهر — بآدم داد در معنی جمال ذات خود تابان

ثنا و مدح او ای دل بعالم خبر کز آدم — مکان او مجو ای جان بمکان خبر که در لامکان
غرض از صنعت عالم بروز فطرت آدم — ثمر از خلقت آدم ظهور حضرت سبحان
ثمر شد از شجر ظاهر نه در اول که در آخر — عیان شد آخر از آدم بسبب الانس و جان
علی شیر خداوند آن نهنگ لجه وحدت — بمعنی و بصورت قهرمان خطه حدثان
بقاف قرب حق عنقای مغرب ذات او بیشک — پری از بال همایونش بسر عالم خلقان
سماء مجد و رفعت بدر اوج مذهب و ملت — مه برج ولایت آفتاب مشرق ایمان
برفعت طاق خرگاهش برون از عرش و ما فیها — برحمت نیر واثق نیکوان ز امر او گردان
برتبت روح کل از بحر ذاتش اولین جنبش — ز انوار صفاتش عقل کل یکقطره از عمان
همای نفس کل با اوج جاهش طایر بی پر — حمام وحی اندر طی راهش بسته پر آن
ز ایوان جلالش عرش اعظم کمترین پایه — ز درگاه کمالش چرخ اعلا اولین نسیان
چو لوح از حق شنیدی وصف او را آمدی محفوظ — قلم بشنید اسم وی هزاران سال شد سکران
قضا از امر او لازم قدر از حکم او جازم — اجل با اذن او عازم امل در کوی وی پویان
سحاب از بذل او بازل امم از فضل و — شجر از فضل او خرم چمن از جود او خندان
بهر یک ز اولیا جود و کرامت کرده از رحمت — بهر یک ز انبیا فضل و عنایت کی دیگر سان

شود دل مظهر ساقی نماید وجه حق باقی — به بینی بر شهود اصل شود صد حجت و برهان
شوی از سر او آگه روی با عشق او همره — به بینی حضرتش را در سرای آخرت سلطان
ز قهر او جحیم و نار و دوزخ ظلمت و مالک — ز لطف او نعیم و نور و حور و جنت و رضوان
زیک حرفش شود فاصل حجاب خلق با خالق — زیک حکمش شود ممتاز اهل جنت و نیران
حجابات و مقامات و جحیم و جنت و محشر — ز نور او عیان همچون صراط و کوثر و میزان
شود ساقی ترا از سلسبیل و کوثر اندر تو — شوی مست می ساقی نمائی جان و دل قربان
برو میخوان تو شعار شر نوید و بذل و ایثارش — که فرمود از کرم به شیعیان یا حار همدان
هر آن نوشید از این می بوی می میجو از کلام وی — ببو اول بجو آخر دگر نه ساز با حرمان
دو صد قرن ار شوی مجذوب صد قرن ار بوی سالک — نه بینی از سلوک و جذبه بیمهرش رخ جانان
شوی حق را اگر طالب بشوق و ذوق و درد دل — صراط مستقیمش را عیان نور علی میدان
بیا میکش از این میخانه جام باده وحدت — که گردی مست چون منصور بیخود سر حق گویان
هر آن کز انبیا نوشید از این باده شد مرسل — هر آن کز اولیا نوشید بعالم صاحب دیوان

وله

ایضا در مدح

الهی از کرم بخشا بجان راز بی پروا
از این خمخانه جامی تا بباب وی شود دربان

چو بودم در علوم رسم استاد   نبودم از علوم معرفت یاد

مرا پیر ازل عشق یگانه   ز لطف و مرحمت فرمود دلشاد

سروش او بگوش دل سرودم   که ای در فقه و حکمت گشته استاد

بعلم استاد استادان عالم   ولی ملک جهالت را تو بنیاد

ز سر علم دین ناگشته آگاه   ز بند نفس ناگردیده آزاد

گر از علم لدنی بهره یابی   دهی اوراق علم رسم بر باد

بشوی از لوح دل نقش سوی الله   که تا از یاد حق سازیدش آباد

بجو پس سر دین ز اهل ولایت   بیاب اسرار حق ز ابدال و اوتاد

که یابی از مدینهٔ علم حق بهر   بباب علم چون داخل شوی شاد

رموز علم عشقت حاصل آید   برون تازی ز افلاک و ز ابعاد

بعلم من لدن واقف چو گردی   شود مکشوف بر تو سر معاد

چو وحی قلب عشق آمد مؤثر   نمودم غفلت از تلمیذ و استاد

شدم بیزار دل از مال و از جاه   نماندم کار با اقوام و اولاد

بباب حق بتقوی و عبادت   ز ظلم نفس کردم آه و فریاد

ریاضات

ریاضات و عبادات و تفکر   بعمری کشت عادت همچو عباد

ولی از زهد و تقوی و عبادت   بروی دل دری از غیب نگشاد

بعجز افتاد نفس و لابه ها کرد   قوی و سخت بود آن دل چو فولاد

بدست عجز باب نیستی کوفت   همه هستی خود بر باد در داد

بحسن نیت و صدق طویت   مصفا شد ز زنگ شرک و الحاد

رجال الله را طالب شد از جان   از ایشان باب حق جستی و امداد

بهر مجلس بهر وادی بهر کوی   دوان حیران پی اقطاب و افراد

بزرگان طریق کشف و عزلت   سلاطین جهان معنی و داد

بلطف حال حسن خلق و رحمت   شدندم دستگیر از روی ارشاد

چو ایشان رحمة للعالمین اند   کنند افتادگان را عون و امداد

بباب عشق بنمودند راهم   دل از جان رخ بباب عشق بنهاد

بسی نالید و بس گرئید از شوق   که خاک هستی خود داد بر باد

جمال بیمثالی روی بنمود   دل از کف برد و صد فتن هستر دادم

بدل گفتا منم مطلوب و طالب | زمن موجود دار الملک ایجاد
منم ستر خدا و وجه اعظم | لقاء الله موعودم به میعاد
منم نور وجود اصل موجود | زمن ملک بقا گردید بنیاد
خدا را گر همی جوئی زمن جوی | منم مرآت ذات حق ز میلاد
چو دل بشناخت اصل و وصل خود را | سجودش کرد از غم آمد آزاد
نیابی راز و ستر راه و رسمش | نگردی عشق او را تا تو منقاد
علی عالی آن مولای اعظم | امیر و سرور عباد و زهاد
خدا را دست و وجه و شیر و قدرت | پیمبر را وزیر و میر و داماد
تمام وحی و مصحفهای حق خواند | دمی کان نور پاک اندر حرم زاد
بمعنی انبیا را راه و رهبر | بصورت اولیا را پیر و استاد
از او ناجی اگر موسی اگر نوح | از او هالک اگر فرعون اگر عاد
هم او را خواند ابراهیم و یوسف | هم او را خواند اسمعیل آزاد
شد این فارغ ز ذبح و گشت مقبول | شد آن خارج ز حبس و یار شداد

هم او ناطق ز عیسی بود در مهد | هم او خاتم سلیمان را عطا داد
قبول توبهٔ آدم از و شد | بخاک از اوج علیین چو افتاد
شب معراج خواجه ستر او دید | بدل کردی نهان از بیم افساد
چو امر حق به تبلیغ شد بیان کرد | عیان در مجمع احباب و حساد
علی مولاست انگو را منم دوست | علی مولای کل سرفرد افراد
الهی وال من والاه فرمود | ندای عاد من عاداه در داد
ز ستر او خبر یابد کسی کو | کند بنیاد هستی را چو فرهاد
نگردد با خبر از ستر حق کس | مگر از الف الف آحاد آحاد
الهی راز راز و مبتلا را | به حیدر بخش و فارغ ساز ز اضداد

عطا فرما شش نوری از ولایت
که با شه متفق در روز میعاد

وله

شاه مردان علی عمرانی | گفت با حارث همدانی
کایها الحارث من یمت یرنی | موت تن یا که موت نفسانی

شکر لله که راز مرد و بدید / طلعت حق جمال یزدانی
باز فرمود هر که مرد و بدید / گشت عارف مرا بآسانی
مردم و دیدمش بعین یقین / که بود دست ذات سبحانی
یافتم راه مستقیم خدا / دیدم او را صراط عرفانی
مهتدی در صراط حق گشتم / من بالهام وحی قرآنی
باز فرمود ساقیش کردم / از زلال شراب ربانی
آن شرابی که از ترشح آن / نخل آمد بشکر افشانی
شکر کز دست ساقی کوثر / نوشش کردم بجام پنهانی
گشت محراب دل ز جام سیم / طاق ابروی یار روحانی
سجده آورد دل بر این محراب / گفتش ایمانت باد ارزانی
باز فرمود فارغست ازم / روز حشر از جحیم نیرانی
شکر کز نار عشق سوزانش / سوخت دل را و صاف نورانی
زنده گی یافت از وصالش دل / چونکه از نفس آدم فانی

بسته شد حبل من بحبل الله / رستم از بندهای امکانی
کرد مهمانیم بخوان بقا / خورد جان ز آن طعام روحانی
حق عطا کرده ام ز همت شاه / جمله آمالها و آمانی
کو بیم الیاس راز را بود / جان هزاران هزار رهبر آنی

وله

تا فدا کرد می شاه مدام / دیده می آن جمال یزدانی

ایضا

در مدح و منقبت جناب شمس الشموس علیه آلاف التحیة والثناء

ای عاشقان ای عاشقان مولای طوبی آمده / ای طالبان ای طالبان مولای طوبی آمده
ای بیخودان ای بیخودان باخود کهف امان / کز اوج ملک لامکان مولای طوبی آمده
آن نور یزدان آمده آن مهر رخشان آمده / تا شهر امکان آمده مولای طوبی آمده
آن سر سبحان آمده آن وحی قرآن آمده / آن پیر عرفان آمده مولای طوبی آمده
آن جان جانان آمده آن شیر غژان آمده / آن شاه مردان آمده مولای طوبی آمده
شاه خراسان آمده از نزد یزدان آمده / دلجوی رندان آمده مولای طوبی آمده
آن آب حیوان آمده از روح انسان آمده / آن صیقل جان آمده مولای طوبی آمده